

EL NOSTRE PRESIDENT IRLA



La importància política de l'acció del President IRLA ens impel·leix avui a recordar-ne alguns fets significatius puix certes decisions compten enormement en el desenvolupament i en les conseqüències - bones o dolentes - dels aconteixements.

Per a nosaltres, el President Irla no es solament l'home que accepta i guarda la successió del President Companys sino aquell que, en cada moment de la vida política catalana, intenta posar en pràctica els textos mitjançant els quals s'aguanta la legalitat i la legitimitat catalana.

Recordem que fou per un missatge als Catalans, immediatament d'alliberada França que anuncia la represa d'activitats del Consell Nacional Català creat pel President Companys l'any 1940.

El 22 de desembre del 1944 crea el Consell Assessor compost d'Antoni Rovira i Virgili com a President, i de deu Ponents (entre ells Pompeu Fabra i altres il·lustres figures) que "havien d'entendre en els problemes que es presentarien immediatament de restablir-se la llibertat: Cultura, Qüestions estatutàries, Problemes polítics, Governació, Justícia i Qüestions Agràries, Dret Civil, Economia i Finances, Treball, Qüestions relatives als Funcionaris i Qüestions Municipals". Cada Ponent comptava entre cinc i deu col·laboradors que prenién el títol de Vocals de Comissió.

"El Consell - deia el Decret de creació - ha d'ésser una llar d'activitat patriòtica que faciliti l'acord de tots, ens avesi a la convivència, assegurí els primers passos de la llibertat nova i ajudi a transformar en realitat la gran esperança que ens ha sostingut en els anys dolorosos de l'opressió i de l'exili".

La tasca que realitzà el Consell Assessor hauria estat d'una eficàcia transcendental en el cas que hagués pogut ésser restaurada ràpidament la legalitat a Catalunya. El Govern català hauria trobat en les Ponències el material necessari i suficient per a regular a les 24 hores i sense improvització tot el mecanisme de la Generalitat.

Més tard - les circumstàncies polítiques fent-ho possible - encarrega a Carles Pi i Sunyer la formació d'un Govern d'Unitat Catalana i quan, per causes que mai no s'han donat a conèixer, aquest intent no reeix, decideix de constituir personalment el Govern de la Generalitat.

De la dissolució d'aquest Govern se n'han donat, darrerament, unes explicacions molt especials i fantasistes. Algun dia ens permetrem de parlar-ne explícitament, pero avui, el que ens interessa remarcar es que, cada vegada que el President Irla s'adreça als catalans, insistí en el seu interès per la reconstitució